HUGO DE SANCTO VICTORE
Klosterneuburg 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 20r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=459
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

nec collectione diuisor. ne turba fac̃. nec cõpo
sitione partiũ. ne massã formaret. nec simili
tudine multor. ne plialitã supflua. l̃ sigl̃ari
tas ipfecta appareret. Omis enĩ unitas ĩ simi
litudine sola ẽsistens plurimor. aut ipfectio
nẽ ostendẽ ĩ parte. simiũ hãt singlã. aut sup
fluã geminationẽ ĩ toto. si pfecta s̃ unũ sola.
Et ñ ẽ ĩ his omib̃ unitas uera. s̃. emulanẽ solũ
hec unitatẽ. q̃a q̃dãm appinquant ei. s̃. ñ
tangt ad illã. qm̃ ẽ unũ ñ ẽ. q̃d s̃ ũe unũ
ñ s̃. s̃. unum tm̃. accedẽ ad se. fit illusi
mul ẽ. cuenire ĩ unũ unũ ẽ. Nec tm̃ ũe
unũ s̃. qm̃ ẽ ẽntialit ñ s̃. nec ẽ unũ tocũ q̃
s̃. Dm̃ aũ ũe unũ oportet ẽ. ẽẽntialit unũ
ẽ. ĩmutabilit unũ ẽ. sũme unũ ẽ. Qd̃
enĩ ẽẽntialit ẽ unũ. ũe unũ ẽ. Qd̃ ĩmutabi
lit unũ ẽ. sũme unũ ẽ. Qd̃ aũ ĩ utq; unũ ẽ.
meli ẽ utq; q̃ alm̃ tm̃. Et bonũ ẽ ẽntia
lit unũ ẽ. ĩmutabilit unũ ẽ. ĩ utq; ẽ
meli ẽ. Ds aũ sũmũ bonũ ẽ. ñ poẽ de ẽ sũ
mo bono bonũ qd̃ meli ẽ. Et suadet rõ opti
mo dare qd̃ meli ẽ bonũ. Et ĩ eco fatet dm̃
suũ. ĩ auctorẽ suũ. ĩ pncipũ suũ unũ ẽ.
qm̃ hoc meli ẽ. ĩ ũe unũ ẽ qd̃ subalt ẽ. ĩ sũ
me unũ ẽ. qm̃ ĩuariabilit ẽ. xiii.

Et ascend Qd̃ incõmutabil est ds.
ĩ transit. ĩ pbat qm̃ ita ẽ. ĩ qm̃ uariari
mutari ñ poẽ ds̃ omino. Ki enĩ augeri poẽ
q̃ ĩmũsus ẽ. nec minui q̃ unũ ẽ. nec mutari
loco q̃ ũq; ẽ. nec cpire q̃ tm̃ ẽ. nec cognitio
ne q̃ sapientissimũ ẽ. nec affectu q̃ optimũ est. xiiii.

Et Qd̃ rõnẽ ẽãtã recte ẽsidãta adiuuat ad cognoscendũ dm̃.
Et clamat creãtã foris. ĩ pbat rõnẽ hanc.
ĩ cõmdat q̃a ita ẽ. Et demonstrat sũma pulchri
tudo opis pfectã ẽ sapiã ẽditoris. ĩ opponit se
pscãiantia ipsi decoris. ĩ q̃a ñ minuit qd̃ insti
tuũ ẽ pmũ bonũ ĩ. dic. qm̃ ẽtia ẽ sapia ei. ĩ
minui oio ñ poẽ. nec deẽsent aliq̃ plenitudo
sensus illi a ẽsũmatione. Et exit rõ cũ attesta
tione alia. ĩ uidet qm̃ uolunitas di ẽtia ẽ. ĩ
ita semper bonũ ẽ. Et qm̃ hi pbat op ei qd̃ ñ mu
tat. ĩ cedo unũ sitatis idẽ pseuciant. Et adiect
ipsã rõnẽ. qm̃ nihil nouũ dõ ẽ. ĩ ut illd rẽ l̃ nẽ
amare incipiat. qd̃ p ñ noũit. aut obliuisci
sic hõ dilectionis antiquẽ. ut ĩ memoriã ñ ue
niat qd̃ p ẽgritũ fuerat. aut errore bonũ e
stimans qd̃ malũ ẽ. ñ diligat illd qd̃ ñ opor
tet. ĩ p ea q̃si penitens. ĩ mutans cor. ĩ affectũ
uarians. cũ cepit agnosẽ errorẽ suũ. q̃a hi di
gna dõ ñ s̃. nec pbat rõ ut ita sentiam de illo
q̃ sapiens ẽ. ĩ bon. ĩ pfect. Et ñ iuenit mutabi
litatis eo ulla. cũ oia gia mutabilitat fuerũt
ĩ ẽsidãtione adducta. siue q̃ ĩ corporib iue
niunt. siue que spũũ natã ẽtingt. xv.

Quibus modis corpora mutentur.
Omne enĩ corp aut loco mutat. aut for
ma. aut qir. Et q̃ forma mutant aut aug
mẽtũ suscipiunt. aut diminutionẽ. aut al
tãtionẽ. ĩ q̃ altãtionẽ q̃d suscipiunt ñ illis
accidẽ q̃cq̃ uidẽ qd̃ ñ erat. aut qd̃ erat recedẽ